

PRZEGLĄD PODATKOWY

2
(406)

luty
2025

MIESIĘCZNIK

ADAM KAŁĄŻNY, WOJCIECH MORAWSKI

Zmiana definicji budynku i budowli
w podatku od nieruchomości
– próba jak nigdy, efekt jak zawsze?

ALEKSANDER SIPIOR

Czy ulga B+R stanowi pomoc
publiczną? Komentarz do wyroku NSA
z 20.08.2024 r., II FSK 595/24

ADRIAN STĘPIEŃ, MAGDALENA BALCERZAK-KLICH

Zwolnienie podatkowe a obowiązki
płatnika: co powinno mieć pierwszeństwo?

www.wolterskluwer.com/pl-pl/solutions/czasopisma/przeglad-podatkowy

CENA 109 ZŁ (W TYM 8% VAT)
INDEKS 371211

Wolters Kluwer

LEX Kancelaria Podatkowa

Nowoczesny program wspierający wszystkich pracowników kancelarii podatkowej

Program LEX Kancelaria Podatkowa:

- ✓ podpowie, jak optymalnie rozliczyć podatki
- ✓ ułatwi przygotowanie się do kontroli organów podatkowych
- ✓ wskaże, jak prawidłowo wywiązać się z obowiązków podatkowych
- ✓ pomoże zminimalizować ryzyko sporu z fiskusem
- ✓ podpowie, jak przygotować się do nadchodzących zmian w przepisach

LEX Kancelaria Podatkowa to elastyczna oferta dopasowana do Twoich potrzeb. Skorzystaj z:

bezpośredniego wsparcia eksperta, który mailowo lub telefonicznie odpowie na Twoje pytanie

bogatej bazy prawa, komentarzy, poradników, wzorów dokumentów

wiedzy merytorycznej - 22 szkolenia online rocznie, zakończone uzyskaniem imiennego certyfikatu

TEMAT
MIESIĄCA

Adam Kałużny, Wojciech Morawski

Zmiana definicji budynku i budowli w podatku od nieruchomości – próba jak nigdy, efekt jak zawsze?

czytaj na s. 7

Droży Czytelniczki i Czytelnicy, rok 2024 upłynął pod znakiem prac nad nowymi definicjami budowli i budynku, do których opracowania zobowiązał ustawodawcę Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 4.07.2023 r., SK 14/21. Wyznaczony przez TK 18-miesięczny termin na przygotowanie nowych przepisów przypadał na styczeń 2025 r. Spośród różnych możliwych rozwiązań Ministerstwo Finansów zdecydowało się na model z jednej strony najprostszy do zaimplementowania, z drugiej zaś najszerzej krytykowany przez ekspertów. Wydaje się, że nieprecyzyjne sformułowania na gruncie nowych definicji budynku i budowli staną się przyczyną nowych sporów interpretacyjnych, a znany do tej pory z dużej liczby problemów podatek od nieruchomości – takim pozostanie. Przybliżamy też Czytelnikom kontrowersyjny wyrok NSA z 20.08.2024 r., II FSK 595/24, dotyczący uznania ulgi B+R za pomoc publiczną. W swoim – niekorzystnym dla podatnika – rozstrzygnięciu NSA powołał się na definicję działalności B+R zawartą nie w polskiej ustawie podatkowej, ale w prawie Unii Europejskiej, podważając tym samym osiem lat ugruntowanego orzecznictwa opartego na przepisach dotyczących ulgi B+R. Omawiamy także przesłankę *subject to tax* na gruncie zwolnienia dywidendowego. Artykuły odnoszące się do tej przesłanki pojawiały się już wcześniej na łamach naszego czasopisma. Od dnia ich wydania opublikowano jednak interpretację ogólną Ministerstwa Finansów z 15.11.2024 r., DD9.8202.1.2024, która dotyczy niektórych warunków stosowania zwolnienia określonego w art. 22 ust. 4 u.p.d.o.p. Ciekawa jest próba wykazania, że formułowane przez Trybunał Sprawiedliwości wymogi dotyczące należytej staranności w podatku od towarów i usług mogą, przynajmniej w pewnym zakresie, przekładać się również na system poboru podatku u źródła (WHT). Próbę tę Autorzy podejmują na przykładzie wyroku TS z 11.01.2024 r., C-537/22. Ustalenie przez płatnika, czy istnieje obowiązek potrącenia podatku i przekazania go do urzędu skarbowego, wymaga dokonania kompleksowej analizy przesłanek przemawiających za zasadnością pobrania podatku. Czy w pierwszej kolejności powinno się mieć na uwadze obowiązki nałożone na płatnika, czy jednak okoliczności występujące po stronie podatnika, w tym ulgi i zwolnienia? Odpowiedź na tak zadane pytanie, chociaż bardzo istotna dla płatników, nie wynika wprost z brzmienia przepisów i dlatego powoduje spory z administracją skarbową.

Aleksander Sipior

Czy ulga B+R stanowi pomoc publiczną? Komentarz do wyroku NSA z 20.08.2024 r., II FSK 595/24

- Jakie przesłanki powinny być spełnione, aby dany mechanizm wsparcia mógł zostać uznany za pomoc publiczną w rozumieniu prawa Unii?
- Czy możliwość skorzystania z ulgi badawczo-rozwojowej jest dostępna dla każdego podmiotu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych?

czytaj na s. 17

Jakub Jankowski, Patrycja Luzak

Efektywne opodatkowanie odbiorcy dywidend na gruncie art. 22 ust. 4 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych jako warunek stosowania zwolnienia z podatku u źródła

- Jakie są cele dyrektywy 2011/96/UE w zakresie zwolnienia z WHT dywidend wypłacanych na rzecz spółek dominujących przez ich spółki zależne?
- Czy brak zapłaty podatku dochodowego w danym roku podatkowym, wynikający z indywidualnej sytuacji podatnika, powinien mieć znaczenie dla oceny kryterium „korzystania ze zwolnienia z opodatkowania od całości dochodów”?

czytaj na s. 34

Adrian Stępień, Magdalena Balcerzak-Klich

Zwolnienie podatkowe a obowiązki płatnika: co powinno mieć pierwszeństwo?

- Czy w przypadku gdy jednocześnie następuje aktualizacja obowiązków płatnika i wystąpienie okoliczności sprawiającej, że podatek nie powinien być pobrany, dochodzi do zniesienia obowiązków płatnika?
- Jaka jest, zdaniem sądów administracyjnych, relacja między przepisami regulującymi obowiązki płatnika a przepisami dotyczącymi zwolnienia podatkowego?

czytaj na s. 43

GŁOS DORADCÓW PODATKOWYCH

Dariusz M. Malinowski

Wzajemne rozliczenia wspólników przy podziale majątku spółki osobowej – uwagi dotyczące PIT 3

PROFESJONALIŚCI O PODATKACH

Bożena Ciupek

XI Konferencja Katedry Finansów Publicznych Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach i Śląskiego Oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych pt. „VAT w dobie cyfryzacji a finanse przedsiębiorstw” 5

TEMAT MIESIĄCA

Adam Kałużny, Wojciech Morawski

Zmiana definicji budynku i budowli w podatku od nieruchomości – próba jak nigdy, efekt jak zawsze? 7

PODATKI

Aleksander Sipior

Czy ulga B+R stanowi pomoc publiczną? Komentarz do wyroku NSA z 20.08.2024 r., II FSK 595/24 17

Mikołaj Kondej, Mateusz Wicher

Zastosowanie wybranych postulatów Trybunału Sprawiedliwości dotyczących należytej staranności w podatku od towarów i usług w odniesieniu do podatku u źródła na przykładzie wyroku TS C-537/22 26

Jakub Jankowski, Patrycja Luzak

Efektywne opodatkowanie odbiorcy dywidend na gruncie art. 22 ust. 4 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych jako warunek stosowania zwolnienia z podatku u źródła 34

ORDYNACJA PODATKOWA

Adrian Stępień, Magdalena Balcerzak-Klich

Zwolnienie podatkowe a obowiązki płatnika: co powinno mieć pierwszeństwo? 43

ORZECZNICTWO

Iwona Strzelec

Przegląd orzecznictwa SA 49

Ewa Prejs

Przegląd orzecznictwa TS 53

Krzysztof Lasiński-Sulecki

Przegląd orzecznictwa TS 59

AKTUALNOŚCI Z BRUKSELI

Filip Majdowski

Aktualności z Brukseli 62

TAX ADVISERS' VOICE

Dariusz M. Malinowski

Mutual Settlements of Partners in Case of Division of Partnership Assets. Remarks Concerning PIT 3

TAX AUTHORITIES' PRACTICE

Bożena Ciupek

Eleventh Conference of the Department of Public Finance of the University of Economics in Katowice, Poland, and the Slaski Branch of the National Chamber of Tax Advisers titled 'VAT in the Digital Age in the Context of Enterprise Finance' 5

TOPIC OF THE MONTH

Adam Kałużny, Wojciech Morawski

Change of Definitions of Building and Construction Structure in Real Estate Tax: An Unparalleled Attempt, the Usual Result? 7

TAXES

Aleksander Sipior

Does an R&D Relief Constitute State Aid? Commentary on Judgment of the Supreme Administrative Court of 20 August 2024, II FSK 595/24 17

Mikołaj Kondej, Mateusz Wicher

Applying Selected Guidelines of the Court of Justice Concerning Due Diligence in Value Added Tax with Respect to Withholding Tax on the Example of the CJEU's Ruling in C-537/22 26

Jakub Jankowski, Patrycja Luzak

Effective Taxation of the Recipient of Dividends under Article 22(4)(4) of the Act on Corporate Income Tax as a Condition for Exemption from Withholding Tax 34

TAX ORDINANCE

Adrian Stępień, Magdalena Balcerzak-Klich

Tax Exemption and Obligations of a Tax Remitter: Which Should Prevail? 43

COURTS' DECISIONS

Iwona Strzelec

Administrative Courts' rulings: review 49

Ewa Prejs

CoJ rulings: review 53

Krzysztof Lasiński-Sulecki

CoJ rulings: review 59

NEWS FROM BRUSSELS

Filip Majdowski

News from Brussels 62

Dariusz M. Malinowski

Wzajemne rozliczenia wspólników przy podziale majątku spółki osobowej – uwagi dotyczące PIT

Rozwiązanie spółki jawnej następuje na skutek decyzji wspólników, upływu czasu, na który została zawarta, osiągnięcia celu, dla którego została utworzona, lub innych przyczyn przewidzianych w umowie spółki, z których najpopularniejszy to oczywiście wypowiedzenie udziału przez wspólnika w spółce dwuosobowej. W zależności od zapisów w samej umowie proces ten może obejmować likwidację majątku spółki, spłatę zobowiązań oraz podział pozostałego majątku między wspólników lub zostać przeprowadzony bez formalnej likwidacji. To, można rzec, podstawowe reguły organizacyjne wynikające z ustawy z 15.09.2000 r. – Kodeks spółek handlowych¹ – dalej k.s.h. Sposobem rozwiązania spółki bez likwidacji jest jednomyślna uchwała bądź porozumienie przewidujące podział jej majątku między wspólników czy też sprzedaż całego przedsiębiorstwa osobom trzecim (art. 67 § 1 k.s.h.). Wspólnicy mogą omówić się na rozliczenia w naturze, poprzez odpowiedni podział składników majątkowych (w tym wierzytelności) między wspólników bez konieczności spieniężania majątku spółki. Jest również możliwe zbycie przedsiębiorstwa lub jego części osobom trzecim. Ustalenia między wspólnikami mogą być zawarte w umowie spółki lub przyjęte później, do czasu wykreślenia, w formie uchwały.

Dla potrzeb niniejszego artykułu jesteśmy oczywiście zainteresowani konsekwencjami podatkowymi, a konkretnie odnoszącymi się do podatku dochodowego od osób fizycznych takiego rozwiązania. W doktrynie prawa podatkowego uznaje się, że użyte w przepisach podatkowych słowo „likwidacja” należy stosować w jego językowym, gramatycznym znaczeniu. Potwierdza to także praktyka interpretacyjna, w której przyjmuje się, że likwidacją jest każdy dopuszczalny i zgodny z przepisami prawa sposób ustania bytu prawnego takiej spółki, w wyniku którego dochodzi m.in. do podziału pomiędzy wspólników majątku spółki. Przykładem niezmiennego stanowiska organów jest tu choćby interpretacja indywidualna z 22.09.2015 r. Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach². Ma to znaczenie w kontekście podstawowego tematu artykułu. W ustawie z 26.07.1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych³ – dalej u.p.d.o.f. – konkretnie w art. 14

ust. 3 dotyczącym przedmiotowych wyłączeń z opodatkowania odnajdujemy zapisy pkt 10: „Do przychodów, o których mowa w ust. 1 i 2, nie zalicza się: (...)

10) środków pieniężnych otrzymanych przez wspólnika spółki niebędącej osobą prawną z tytułu likwidacji takiej spółki”.

Jednocześnie w pkt 12 tego samego przepisu zostały uregulowane sytuacje, w których zamiast wypłaty środków pieniężnych mamy do czynienia z, potocznie mówiąc, podziałem majątku:

„12) przychodów z odpłatnego zbycia składników majątku:

- a) pozostałych na dzień likwidacji prowadzonej samodzielnie działalności gospodarczej lub prowadzonych samodzielnie działów specjalnych produkcji rolnej,
- b) otrzymanych w związku z likwidacją spółki niebędącej osobą prawną, wystąpieniem wspólnika z takiej spółki lub zmniejszeniem udziału kapitałowego w takiej spółce, z wyjątkiem składników majątku stanowiących udziały (akcje), papiery wartościowe, tytuły uczestnictwa w funduszach kapitałowych, pochodne instrumenty finansowe oraz składników majątku, w wyniku otrzymania których Rzeczpospolita Polska traci prawo do opodatkowania dochodów z ich odpłatnego zbycia,

– jeżeli od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła likwidacja: prowadzonej samodzielnie działalności gospodarczej, prowadzonych samodzielnie działów specjalnych produkcji rolnej, spółki niebędącej osobą prawną lub nastąpiło wystąpienie wspólnika z takiej spółki albo zmniejszenie udziału kapitałowego w takiej spółce, do dnia ich odpłatnego zbycia upłynęło sześć lat i odpłatne zbycie nie następuje w wykonaniu działalności gospodarczej lub działów specjalnych produkcji rolnej”.

Jest to słynny przepis o sześciolietniej karencji w przypadku przekazania do majątku prywatnego środków trwałych wykorzystywanych wcześniej w działalności gospodarczej, także np. wykupionych po zakończeniu umowy leasingu. Przychód powstanie zatem u byłych wspólników spółki jawnej w przypadku zbycia składników majątku przed upływem sześciu lat, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu rozwiązania spółki.

W spółce jawnej udział oznacza przede wszystkim zespół praw i obowiązków, które przysługują każdemu

¹ Dz.U. z 2024 r. poz. 18 ze zm.

² IBPB-1-1/4511-369/15/EN.

³ Dz.U. z 2024 r. poz. 226 ze zm.

wspólnikowi tej spółki. W odróżnieniu od spółek kapitałowych, gdzie udział oznacza określony procent kapitału zakładowego, w spółce jawnej udział jest bardziej elastyczny i nie musi być ściśle związany z wysokością wniesionego wkładu. Cechą takiej spółki jest solidarna odpowiedzialność – wspólnicy odpowiadają solidarnie za zobowiązania spółki całym swoim majątkiem. Oznacza to, że wierzyciel może dochodzić swoich roszczeń od każdego wspólnika z osobna, niezależnie od faktycznego jego udziału w zyskach i stratach. Każdy wspólnik ma prawo do udziału w zyskach spółki proporcjonalnie do swojego wkładu, chyba że umowa spółki stanowi inaczej. W praktyce najczęściej występują oczywiście rozliczenia proporcjonalne do udziałów. Jeżeli ich przedmiotem są środki pieniężne, to oczywiście w każdym stanie faktycznym może to być przeprowadzone dokładnie, natomiast komplikacje mogą pojawić się w przypadku podziału składników majątkowych niejako „z natury”. W trakcie swego istnienia spółka często nabycia składniki majątkowe – tak ruchomości, jak i nieruchomości, a ich podzielenie przy rozwiązaniu spółki może wręcz nie być możliwe bez utrzymania współwłasności, czego z kolei nie chcą praktykować byli wspólnicy.

I taki właśnie stan faktyczny był przedmiotem rozstrzygnięcia sądów administracyjnych. W ramach podziału majątku spółki jawnej jeden wspólnik przejął na wyłączną własność część majątku spółki, a drugi wspólnik – pozostałą część, nieodpowiadającą udziałom w zyskach i stratach wynikających z umowy. Wspólnicy postanowili wyrównać te różnice w pieniądzu. Przynajmniej art. 14 ust. 3 pkt 10 u.p.d.o.f., ale wspólnicy powzięli wątpliwość, czy dotyczy to również dopłaty otrzymanej przez jednego wspólnika spółki jawnej od drugiego wspólnika, mającej na celu wyrównanie należnego mu udziału w majątku likwidowanej spółki. Zapytali więc o zdanie Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej. Ten 7.05.2021 r. wydał interpretację indywidualną⁴, która nie mogła zachwycić zainteresowanych. Organ dokonujący interpretacji stwierdził, że dopłata dokonana przez jednego wspólnika likwidowanej spółki jawnej na rzecz drugiego jest przychodem z działalności gospodarczej, który podlega opodatkowaniu na zasadach ogólnych. Główna część wyводу uzasadnienia interpretacji opierała się na tezie, że wspólnik dostanie pieniądze nie od spółki w wyniku jej rozwiązania, tylko wskutek odrębnej czynności prawnej, do której został zobowiązany drugi wspólnik, a więc nie zostaną spełnione przesłanki do zwolnienia z art. 14 ust. 3 pkt 10 u.p.d.o.f. Puszczając dalej wodze swej fantazji, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wyjaśnił, że przychód uzyskany z tej spłaty (odpłatnego zbycia) należy zaliczyć do przychodów z działalności gospodarczej.

Wspólnicy postanowili więc zapytać (w formie skargi) sąd administracyjny, czy podziela te argumenty. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie ich nie podzielał, czemu dał wyraz w wyroku z 10.08.2021 r.⁵ i interpretację uchylił. Fiskus, jak to ma w zwyczaju, wniósł od

wyroku skargę kasacyjną, którą z kolei oddalił Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 11.07.2024 r.⁶, przyznając w pełni rację stanowisku zawartemu przez podatników we wniosku o wydanie interpretacji, a skarga kasacyjna fiskusa, jako pozbawiona uzasadnionych podstaw kasacyjnych, nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd, zgadzając się ze skarżącymi, stwierdził, że opisany we wniosku o interpretację indywidualną podział majątku spółki jawnej między jej wspólników mających równe wkłady i uczestniczących w równych częściach, tj. po 1/2, w jej zyskach i stratach nie może być traktowany jako czynność zbycia, gdyż skutek nabycia prawa własności likwidowanego majątku nie następuje na drodze czynności między zbywcą a nabywcą prawa. „Wspólnicy bowiem jedynie umawiają się co do tego, co stanie się z majątkiem spółki (kto będzie jego nabywcą) po ustaniu jej bytu po wykreśleniu z KRS. Rację należy przyznać skarżącemu, że spłata/dopłata należna wspólnikowi nie jest przychodem, lecz rozliczeniem w formie pieniężnej należnej jemu już opodatkowanej części majątku likwidowanej spółki. Z tego też powodu, dopłata uzyskana przez wspólnika, mającego równy wkład i uczestniczącego w równych częściach, tj. po 1/2, w jej zyskach i stratach w związku z przejęciem przez drugiego wspólnika większej części majątku spółki, nie może być traktowana jak przychód otrzymany ze zbycia składników otrzymanych w związku z likwidacją spółki, gdyż wspólnik uprzednio tych składników nie uzyskał do swojego majątku, bowiem majątek spółki jawnej nie jest majątkiem wspólników” – argumentował NSA w uzasadnieniu omawianego wyroku. Sąd wskazał także, że bez znaczenia jest również to, jakie jest źródło finansowania tych dopłat – czy spłata dla wspólnika pochodzi z dochodów już opodatkowanych, np. z pozostawionych w spółce zysków, czy od innego wspólnika w ramach wyrównania udziałów. Regulacja jest precyzyjna, a więc dla zrozumienia tych przepisów nie jest konieczne odwołanie się do wyników wykładni pozajęzykowej. Opowiedział się także za szerokim, gramatycznym stosowaniem w odniesieniu do tych problemów słowa „likwidacja”, wskazując, że rozwiązanie spółki osobowej jest w świetle Kodeksu spółek handlowych równoznaczne z jej likwidacją. Sąd podkreślił też swego rodzaju warunkowość zwolnienia, które przy zbyciu tych składników majątku będzie mieć zastosowanie, jeżeli od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła likwidacja spółki niebędącej osobą prawną, do dnia ich odpłatnego zbycia, upływie sześć lat i zbycie nie nastąpi w wykonaniu działalności gospodarczej. Wszystkie te argumenty będą mieć z kolei zastosowanie także w spółce cywilnej.

Tak się składa, że w kilku kolejnych artykułach z tej rubryki opisuję ostatnio bardzo ciekawe i zdroworozsądkowe wyroki sądów administracyjnych obu instancji. Nie mam nic przeciwko temu, aby przerodziło się to w cykl.

Dariusz M. Malinowski
Autor jest doradcą podatkowym*

⁴0115-KDIT3.4011.103.2021.4.AW.

⁵I SA/Rz 471/21, LEX nr 3224076.

⁶II FSK 1342/21, LEX nr 3743168.

* The author is a tax adviser (Sandomierz, Poland)

XI Konferencja Katedry Finansów Publicznych Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach i Śląskiego Oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych pt. „VAT w dobie cyfryzacji a finanse przedsiębiorstw”

W dniu 18.11.2024 r. po raz jedenasty w Uniwersytecie Ekonomicznym w Katowicach miała miejsce organizowana przez Katedrę Finansów Publicznych Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach oraz Śląski Oddział Krajowej Izby Doradców Podatkowych cykliczna Konferencja „Podatki – Finanse – Przedsiębiorstwo”. Rozważania tegorocznej Konferencji były skoncentrowane na kwestiach cyfryzacji rozliczeń w zakresie podatku od towarów i usług.

Organizowane od 11 lat coroczne spotkania konferencyjne, integrujące środowisko doradców podatkowych i społeczności akademickiej, są efektem realizacji porozumienia o współpracy, zawartego w 2013 r. między Uniwersytetem Ekonomicznym w Katowicach a Śląskim Oddziałem Krajowej Izby Doradców Podatkowych. Wpisując się w postanowienia zawartego porozumienia, organizatorzy Konferencji przyjęli do zrealizowania dwa cele. Pierwszy to promocja zawodu doradcy podatkowego wśród społeczności akademickiej Uniwersytetu. Drugi – wymiana poglądów na temat cyfryzacji rozwiązań podatkowych w zakresie podatku od towarów i usług. Takie sformułowanie celów spowodowało, że w gronie 150 uczestników Konferencji znaleźli się zarówno doradcy podatkowi, jak i pracownicy naukowcy oraz studenci Uniwersytetu.

Uroczystego otwarcia XI Konferencji dokonał Prorektor ds. Nauki i Rozwoju Kadry Akademickiej prof. dr hab. Maciej Nowak, który, gratulując kolejnego spotkania konferencyjnego, wyraził poparcie dla idei integracji środowiska biznesowego i akademickiego oraz życzył wszystkim twórczej dyskusji. Do uczestników Konferencji zwrócił się także Przewodniczący Zarządu Śląskiego Oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych dr Mariusz Cieśla, który przybliżył koncepcję tegorocznego spotkania, podkreślając ważność i aktualność jego tematyki dla funkcjonowania przedsiębiorstwa. Zachęcając do wymiany poglądów, życzył obecnym owocnych obrad. Następnie do uczestników Konferencji zwrócił się Dziekan Wydziału Finansów dr hab. Andrzej Piosik, prof. UE, który nawiązując do efektów poprzednich edycji wydarzenia życzył równie udanego spotkania i dalszej integracji środowiska doradców podatkowych ze społecznością akademicką.

Integralną częścią Konferencji są rozstrzygnięcia konkursów na najlepszą pracę licencjacką i najlepszą pracę magisterską o tematyce podatkowej. Po raz dwunasty dokonano rozstrzygnięcia ogłoszonych wspólnie przez Śląski Oddział Krajowej Izby Doradców Podatkowych i Katedrę Finansów Publicznych Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach konkursu na najlepsze prace licencjackie i konkursu na najlepsze prace magisterskie z zakresu problematyki podatkowej. Tegoroczne konkursy obejmowały prace dyplomowe obronione w Uniwersytecie Ekonomicznym w okresie od 1.09.2023 r. do 30.09.2024 r. Przewodnicząca Komisji Rozwoju i Promocji Zawodu Krajowej Izby Doradców Podatkowych, a także Przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego Konkursu doradca podatkowy Wanda Nowak, przedstawiając rozstrzygnięcia Komisji Konkursowej, podkreśliła duże zainteresowanie wśród studentów problematyką

podatkową oraz aktualne i ciekawe, a często niestandardowe tematy i treści złożonych prac.

W tegorocznym konkursie na najlepszą pracę licencjacką laureatami zostali:

- I miejsce** – Małgorzata Kwiecień za pracę pt. „Znaczenie podatków lokalnych w dochodach gminnej jednostki samorządu terytorialnego”, promotor – dr Bożena Ciupek;
- II miejsce** – Natalia Maj za pracę pt. „Wpływ polskiego ładu i niskich podatków na wysokość zwrotów otrzymanych przez podatników na przykładzie urzędu skarbowego”, promotor – dr Ewa Janik;
- III miejsce** – Natalia Kołodziej za pracę pt. „Formy opodatkowania organizacji pozarządowych”, promotor – dr Aleksandra Lubicz-Posochowska.

Ponadto wyróżnienia w kategorii prac licencjackich otrzymały: Anna Kocha za pracę pt. „Ocena systemu opodatkowania podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w Polsce i Wielkiej Brytanii”, promotor – dr hab. Blandyna Puszer, prof. UE, oraz Julia Kamińska za pracę pt. „Opodatkowanie gier hazardowych w Polsce”, promotor – dr Jolanta Gałuszka.

W przypadku konkursu na najlepszą pracę magisterską Komisja Konkursowa przyznała cztery równorzędne nagrody za zajęcie III miejsca dla:

- Patrycji Gwóźdź za pracę pt. „Funkcjonowanie estońskiego CIT na przykładzie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością”;
- Agaty Łakoty za pracę pt. „Luka w VAT – ograniczanie w Polsce i innych państwach członkowskich Unii Europejskiej”;
- Anny Nowakowskiej za pracę pt. „Funkcjonowanie ulg wspierających innowacyjność w podatkach dochodowych”;
- Patrycji Waclawik za pracę pt. „Optymalizacja podatku dochodowego od osób prawnych w Specjalnych Strefach Ekonomicznych”.

Promotorem wszystkich nagrodzonych prac magisterskich była prof. dr hab. Teresa Famulska.

Przedstawicielki laureatów, dziękując za przyznane nagrody, krótko przedstawiły cele i założenia przygotowanych przez siebie prac dyplomowych, dzieląc się tym samym z uczestnikami Konferencji swoimi spostrzeżeniami i wynikami przeprowadzonych badań.

Obrady w merytorycznej części Konferencji były realizowane w dwóch sesjach, z których pierwsza została poświęcona promocji zawodu doradcy podatkowego, druga natomiast dotyczyła rozważań na temat cyfryzacji rozwiązań w zakresie podatku od towarów i usług oraz skutków tych procesów dla finansów przedsiębiorstw.

Promocja zawodu doradcy podatkowego była realizowana przez trzech prelegentów. Jako pierwszy wystąpił Emil Chojnacki